

Altså igen et forslag, der mangler Venstres deltagelse, men vi fik jo ikke rigtig muligheden.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg synes egentlig, det er lidt utroligt, hvad vi skal stå model til. Nu har vi hørt her hele eftermiddagen, at Venstre og andre har klandret regeringen for ikke at ville spare, og så stiller regeringen her med et forslag til besparelser på omkring 500 mio. kr., som i øvrigt i sine formuleringer lever fuldt op til, hvad Venstre altid render rundt og siger, nemlig at vi skal indføre mere deltager- og brugerbetaling i vort samfund. Det gælder åbenbart ikke, når det er arbejdsgiverne, der skal være med til at betale.

Jeg har ikke i dag her fra talerstolen hørt hr. Jens Vibjerg i forbindelse med denne sag stå og beklage sig over, at også lønmodtagerne skal holde for. Det gør ikke så meget, pyt med det, bare der ikke er nogen vinde, der blæser på arbejdsgiverne. Det er hykleri, så det klodser noget, og der er ikke noget at sige til, at Venstre ikke har fået nogen indflydelse, med den optræden, man fremturer med: I det ene øjeblik klandrer man regeringen for ikke at ville spare, og i næste øjeblik stiller vi med et spareforslag, som man ikke vil være med til.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det, som hidkaldte mig, var hr. Jens Vibjergs ord om konkurrenceevnen.

Jeg vil gerne have lov til at spørge: Hvornår er det sådan, at uddannelse forringer konkurrenceevnen? For mig at se er det da modsat, og det er egentlig underligt, at det har været et arbejdstagerkrav. Det burde for mig at se være et arbejdsgiverkrav, at man var fuldt opkvalificeret, at man fulgte med i udviklingen, at man var ajourført.

Men sandheden er vel i virkeligheden, at Venstre ønsker gammeldags brugerbetaling, hvor den enkelte deltager skal af med mere i gebyr, og det vil sige, at den, der har, skal gives i størrelsesorden 1-2 mia. kr. I virkeligheden er sandheden vel, at den brugerbetaling, der bliver indført på en række områder, som arbejdsgiveren er med til at betale, er alt for lille. Venstre vil jo have gammeldags brugerbetaling for den enkelte i stedet for.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Jens Vibjerg gav udtryk for bekymring over, at der var bestemte sektorer, der nu ikke længere kunne få finansieret deres uddannelse via AMU, og nævnte i den forbindelse mejerisektoren. Men hvem er det så, der skal betale? Hvem er det, der skal betale? Hr. Jens Vibjerg bruger udtrykket, at man går ind for deltagerbetaling, man hvem er det, der skal betale for, at vi skal have efteruddannelse i det danske samfund?

Det er sådan i Danmark, at det offentlige betaler forholdsvis langt mere til efteruddannelse, end det er tilfældet i andre lande. Vi synes, det er fint, at det offentlige bidrager meget, men det er underligt, at Venstre mener, at i dette tilfælde skal det offentlige afholde udgifterne – måske ikke dem alle sammen – fordi der skal skæres ned, og fordi der er nogle uddannelser, der skal lukkes. Men det er igen, fordi man vil ikke have, at arbejdsgiverne skal betale. Det er igen det samme. Alle andre lande har virksomhedsbetaling, men det må vi ikke have, og derfor vil jeg gerne høre, hvordan regnestykket hænger sammen. Hvem er det, der har deltagerbetaling?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan forstå, at hr. Poul Erik Dyrland er så forudfattet i sine meninger om, hvad Venstre mener, at han slet ikke hører efter, hvad det bliver sagt her fra talerstolen.

Jeg kommer til at citere – nu har jeg det hele på skrift, så jeg kan citere ordret, hvad jeg sagde i første omgang: »Venstre er indstillet på at stramme op på AMU-området. Vi vil gerne være med til at gennemføre en eller anden form for deltagerbetaling.«

Vi er altså parat til at sige – og det har vi også sagt i forhandlingerne med regeringen – at virksomhederne skal være med til at bidrage til det her. Men når jeg så er bekymret for, at der pilles en branche ud – og det er også til hr. Aage Frandsen – skyldes det, at hvis man f.eks. er NNF-medarbejder og søger ansættelse i mejeri- eller slagteribranchen, skal virksomhederne betale fuldt ud, og det vil sige, at der kan være risiko for, at uddannelsesniveaue her bliver lavere, end hvor det offentlige kommer med alle pengene. Her kunne der godt være en mere ligelig fordeling, sådan at uanset hvor man søger ansættelse, får man en ligelig betaling fra det offentlige.